

COSTA BRAVA DEL 16 DE JULIOL AL 23 D'AGOST DE 2004

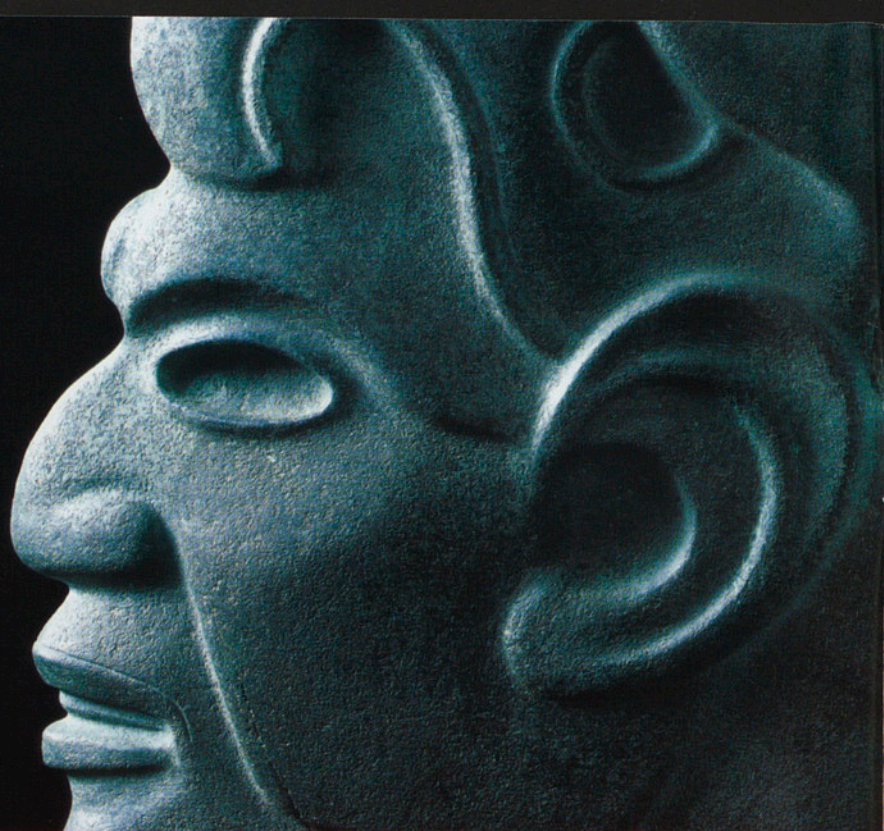
24^e
FESTIVAL
INTERNACIONAL
de MÚSIQUES
de Torroella de Montgrí

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

Exposició
Art escultòric del
Mèxic
precolombí

el cos i el cosmos

La Pedrera,
del 15/06/04 al 10/10/04

Forum
BARCELONA
2004

CONACULTA • INAH

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

PROGRAMA

Per prescripció mèdica, la soprano Núria Rial ha suspès la seva actuació al Festival Internacional de Músiques de Torroella de Montgrí. Ha estat substituïda per la soprano italiana **Gemma Bertagnolli** la qual conjuntament amb Il Giardino Armonico i sota la direcció de Giovanni Antonini oferiran el següent programa:

1A PART

SAMUEL SCHEIDT: (1587-1654)	BATTALIA À 5
H.I.F. VON BIBER: (1644-1704)	BATTALIA A 10 Das liederliche Schwärmen der Musquettirer, Mars, Die Schlacht und Lamento der Verwundten, mit Arien imitirt und Baccho dedicirt, Ao 1673 Allegro - Allegro- Presto - der Mars - Presto - Aria - die Schlacht - Lamento
ANTONIO VIVALDI: (1678-1741)	CONCERT EN DO MAJOR RV 444 PER A FLAUTINO, CORDES I BAIX CONTINU Allegro non molto Largo Allegro molto
GEORG F. HÄNDEL (1685-1750)	TU GIURASTI DI MAI NON LASCIARMI (DE TRIONFO DEL TEMPO E DEL DISINGANNO) PIANGERÒ LA SORTE MIA (DE GIULIO CESARE) UN PENSIERO NEMICO DI PACE (DE TRIONFO DEL TEMPO E DEL DISINGANNO)

2A PART

PIETRO LOCATELLI (1695-1764)	CONCERT EN MI BEMOLL MAJOR OP. VII NO. 6 "IL PIANTO DI ARIANNA" Andante - Allegro - Andante - Allegro - Largo - Largo andante - Grave - Allegro - Largo
ANTONIO VIVALDI	LAUDATE PUERI (PSALM 112) RV 601 PER A SOPRANO, ORQUESTRA I BAIX CONTINU Laudate pueri - Sit nomen - A solis ortu - Excelsus - Suscitans - Ut collocet - Gloria - Sicut erat - Amen

Gemma Bertagnolli, Soprano

Giovanni Antonini, Director

Il Giardino Armonico:

Giovanni Antonini, Director, flauta

Enrico Onofri, Stefano Barneschi, Luca Giardini, Liana Mosca, Violins I

Marco Bianchi, Alberto Stevanin, Maria Cristina Vasi, Violins II

Gianni Maraldi, Elena Confortini, Violes

Marco Testori, Elena Russo, Violoncelles

Vanni Moretto, Contrabaix

Alberto Guerra, Fagot

Riccardo Doni, Clavicèmbal

GEMMA BERTAGNOLLI,

Soprano

Guanyadora de concursos com l'As. Li. Co de Milà i el Viñas de Barcelona (premi especial a la millor intèrpret de Mozart), va debutar l'any 1991 al Teatre de l'Òpera de Roma amb *Ariadne auf Naxos*, d'Strauss, dirigida per Gustav Kuhn.

Des de llavors ha estat present a les millors temporades dels principals teatres italians i ha participat en els més importants festivals internacionals de música com el de Salzburg en l'òpera *Don Carlo* dirigida per Lorin Maazel, Il Maggio Musicale Fiorentino, Teatro alla Scala de Milà, Rossini Opera Festival de Pesaro, Opernhaus de Zuric, Staatsoper de Berlín, Accademia Nazionale di Santa Cecilia de Roma, Palais Beaux Arts de Brussel·les, Théâtre des Champs Elysées de París, Concertgebouw d'Amsterdam, Festivals de Montreux i Ambronay, entre altres.

Ha interpretat els papers de Pamina (*La Flauta màgica*), Zerlina (*Don Giovanni*), Despina (*Così fan tutte*), Susanna (*Le Nozze di Figaro*), Carolina (*Matrimonio segreto*), Norina (*Don Pasquale*), Gnese (*Il campiello*), Nannetta (*Falstaff*), Oscar (*Ballo in Maschera*), Adele (*Die Fledermaus*), Gretel (*Hansel und Gretel*), Blumenmädchen (*Parsifal*), Waldvogel (*Siegfried*)...

Ha cantat sota la direcció de Roberto Abbado, Semyan Bychkov, Daniele Gatti, Gianandrea Gavazzeni, Gianluigi Gelmetti, Fabio Luisi, Lorin Maazel, Zubin Mehta, Ennio Morricone, Ricardo Mutti, Daniel Oren, Wolfgang Sawallisch, Simone Young, Umberto Benedetti Michelangeli i Anton Reck.

L'extens repertori concertístic de Gemma Bertagnolli inclou, entre altres, la Segona i Quarta simfonies de Gustav Mahler, *Exultate Jubilate* i la *Gran Missa en do menor* i àries de concert de Mozart, la *Simfonia núm.2 Lobgesang* de Mendelssohn, *Stabat Mater* de Pergolesi i de Botessini.

Ha participat en esdeveniments musicals importants com el Concert de Nadal, l'any 1996, a l'Scala amb Ricardo Mutti i l'any 1998, en el concert especial, dirigit per Gianluigi Gelmetti, per a commemorar l'aniversari de la República Italiana celebrat en el Quirinal davant del president de la República.

El novembre de 1998 va cantar música d'Ennio Morricone en un concert celebrat a l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia amb la participació també de Dulce Pontes i Angelo Branduardi, enregistrat per Sony i retransmès en directe per la RAI.

De l'encontre amb Dulce Pontes va sorgir una entesa artística molt bona que ha dut Gemma Bertagnolli a participar en el darrer treball de Dulce Pontes titulat *Primeiro Canto*, enregistrat pel segell Polydor.

Gemma Bertagnolli disposa d'un repertori barroc molt ampli que l'ha dut a cantar amb directors i orquestres com Rinaldo Alessandrini i el Concert italiano, Giovanni Antonini i el Giardino Armonico, Fabio Biondi i l'Europa Galante, Ivor Bolton, Ottavio Dantone i l'Accademia Bizantina, Alessandro De Marchi, René Jacobs, Ton Koopman, Trevor Pinnock, Christophe Rousset, Jean-Christophe Spinosi i l'Ensemble Matheus Brest, la Freiburger Barockorchester o l'Akademie für Alte Musik Berlin, entre d'altres.

En el rol operístic barroc cal destacar els papers d'Aristea (*L'Olimpiade* de Pergolesi), Emira (*Solimano* de J. A. Hasse), Maddalena (*La Resurrezione* de Händel), Nerone (*Agrippina* de Händel), Placere (*Il trionfo del tempo e del disinganno* de Händel), Rosane (*La verità in cimento* de Vivaldi) i Ersilla (*Orlando Finto Pazzo* de Vivaldi).

Aquest any ha cantat *Le Nozze di Figaro* al Teatro Comunale de Florència, en el paper de Susanna sota la direcció de Zubin Mehta, on ha tornat per cantar la *Simfonia núm.2* de Mahler dirigida per E. Inbal; amb la Filharmònica de l'Scala en un concert al Teatro degli Arcimbordi amb l'Ensemble 900 i altres.

Recentment ha fet una gira amb l'Orquestra de Cambra de Màntua per a interpretar la *Simfonia núm.9* de Beethoven sota la direcció de Umberto Benedetti Michelangeli; ha cantat, al Théâtre des Champs Elysées de París, l'*Stabat Mater* de Pergolesi i el motet de Vivaldi *In furore* amb el Concerto Italiano dirigit per Rinaldo Alessandrini; el *Glòria* i *cantates* de Vivaldi dirigits per Jean-Christophe Spinosi amb l'Ensemble Matheus al Festival de Cremona. Darrerament al Teatro dell'Òpera de Roma en el paper de Pamina a *La Flauta màgica* amb el director G. Gelmetti.

Les properes actuacions seran al Teatro dell'Òpera de Roma al Teatre Comunale de Florència, al Teatro La Fenice de Venècia, entre d'altres. Ha estat convidada també als festivals Kissinger Sommer Bad Kissinger, Settimane Musicale Meranesi i el Festival Stadt Hamm.

COSTA BRAVA DEL 16 DE JULIOL AL 23 D'AGOST DE 2004

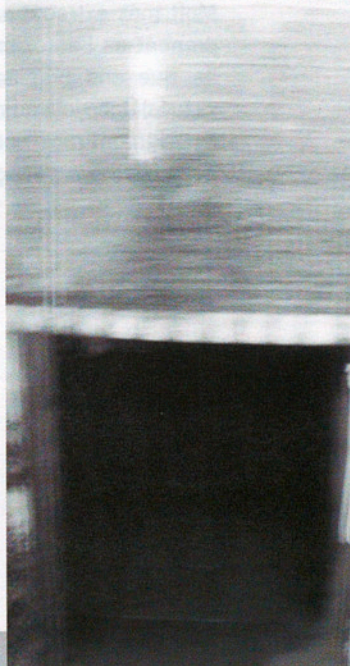
24e FESTIVAL INTERNACIONAL de MÚSIQUES de Torroella de Montgrí

**IL GIARDINO
ARMONICO**

GIOVANNI ANTONINI
DIRECTOR

NÚRIA RIAL
SOPRANO

DIJOUS 19 D'AGOST /
22.30 H / ESSLÉSIA

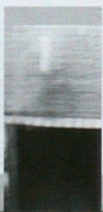

UN CONCERT BEN ENJARDINAT

La vocació retratista de la música no va ser un invent barroc. Algunes partitures medievals ja ens insinuen elements descriptius superats molt probablement per la capacitat interpretativa i improvisadora d'una bona quantitat de virtuosos, més enllà que fossin capaços de reflectir el seu talent sobre el paper pautat. Es fa difícil no imaginar un flautista aliè, per exemple, a imitar les tonades dels ocells amb el seu instrument. A partir d'aquí el gust per la imitació sonora es va tornar més ambiciós i, amb el temps, dels ocells es va passar a les batalles, a les tempestes, als afectes de l'ànima...

En el primer dels quatre volums de *Ludi Music*" que va publicar Samuel Scheidt el 1621, i de fet l'únic que hem conservat sencer, hi trobem un petit i atractiu exemple, la *galliard battaglia* a 5. L'afany descriptiu es veu acotat pel fet de tractar-se d'una dansa, però Scheidt no escatima un diàleg instrumental amb un nítid caràcter estereofònic com si volgués reflectir al dos bàndols en brega. El recull de danses està pensat per a conjunt de violes, però el mateix Scheidt era conscient de l'abast tímbric que podien tenir algunes de les obres del seu recull interpretades amb instruments d'altres famílies i així ho recomana. Molt més extraordinària, captivadora i sorprenent és l'aproximació als sons de batalla que ens proposa aquest extraordinari virtuós del violí austríac que va ser Heinrich Ignaz Franz von Biber. Quan escrivia per a violí era capaç de demanar als violi-

nistes *scordatura* a les quatre cordes i, quan ho va fer, foren el resultat obres grandiloqüents i espectaculars al gust dels usos catòlics de l'arquebisbat de Salzburg on havia d'esdevenir mestre de capella. Biber s'hi havia desplaçat el 1670 abandonant sense autorització la seva ocupació de violinista al servei del príncep d'Olomuc (Moràvia). La *Battalia* a 10 v. data de 1673 i se suma a una atractiva col·lecció de peces amb caràcter programàtic que trobem en la producció d'aquest autor. Després d'un fragment inicial que fa les funcions d'introducció, Biber ens sorprèn amb un *quòdlibet* divertidament dissonant on superposa vuit melodies diferents d'origen eslau que són les que canten els soldats embriacs; després, una mena de dansa del sabre, una marxa, el lament abans de la batalla, la batalla i finalment els cants dels mosqueters ferits.

Vivaldi, el pèlroig més famós de la història de la música, va dedicar el gruix més important del seu esforç creatiu als concerts i a les òperes, sense deixar de conrear la major part de formes habituals del seu temps. També va ser un excel·lent retratista musical (ocells, nits, tempestes, estacions...) tot i que l'obra que sentirem avui no n'és precisament una mostra. El seu càrrec de professor de violí i després director musical de l'*Ospedale della Pietà* és el responsable en bona mesura dels centenars de concerts que va escriure, que interpretaven particularment els caps de setmana les noies d'aquest hospici femení, un dels

UN CONCERT BEN ENJARDINAT

quatre que havia a Venècia, al darrere d'una gelosia que hi havia a l'església adjacent. Les interpretacions d'aquesta orquestra van esdevenir aviat un dels esquers turístics de Venècia, cosa que va permetre en paral·lel a Vivaldi de vendre els seus concerts per mitges dotzenes i dotzenes senceres a molts visitants melòmans que després se'ls emportaven als llocs d'origen. Això ens fa entendre per què els manuscrits de Vivaldi se'ls reparteix tot Europa. Entre els centenars de concerts que conservem, n'hi ha tres per a l'instrument que ell anomena *flautino*. Per Vivaldi *il flauto* sempre va ser la flauta de bec. Per tant el diminutiu *flautino* fa referència a la que avui coneixem com a flauta de bec soprano. Aquests concerts, veritables llops amb pell d'ovella, constitueixen unes de les mostres del tractament més virtuosístic de la flauta de bec en la primera meitat del s. XVIII. No està clara la data de composició, però alguns experts la situen entre 1704 i 1726. El marge cronològic és ample, però tampoc té major importància, si tenim en compte la gran regularitat estilística mostrada per Vivaldi durant tota la seva vida. En els nostres dies, el més popular dels tres és el RV 443, però avui sentirem el RV 444. Els dos comparteixen tonalitat (Do Major) i una gran exigència virtuosística. Aquest tret també es fa extensible al tercer en la menor RV 445.

Al costat de noms com Vivaldi, Bach, Haendel, etc... Locatelli sembla ocupar avui un lloc menor en el marc global de la

música barroca, fet que contrasta amb la impressió que se'n tenia a l'època, considerat un bon compositor, però sobretot un extraordinari virtuós del violí. Segur que a la seva fama d'intèrpret gairebé diabòlic hi va contribuir una vida en constant peregrinació per mitja Europa fins que el 1729 es va establir definitivament a Amsterdam on va morir. En els nostres dies, el recull més famós de Locatelli és el seu opus III, titulat *L'Arte del violino* (1733) que inclou 12 concerts per a violí, corda i continu al costat de 24 capricis per a violí sol que ja ens anuncien el camí seguit cent anys després per Paganini. Però el concert que sentirem avui és el sisè i darrer concert d'un recull posterior, l'opus VII, publicat el 1741. Sens dubte el més famós del recull gràcies, en part, a la referència literària del títol *// pianto di Arianna* (El plany d'Arianna). El tractament musical que Locatelli fa d'aquest cèlebre "Adéu a la vida" provocat per l'abandonament de l'ésser estimat es desenvolupa amb la creació d'una atmosfera quasi preromàntica identificadora del sofriment extrem, on sorgeix un cant desolat, ple de contrastos, sospirs... un veritable retrat dels afectes humans i que clou amb un inhabitual *Largo final*, on el violí principal sembla deixar l'obra sospesa, sense cloure.

I quan arriba la música de Georg Friedrich Haendel, de sobte notareu com la vostra mirada s'eleva. Fins i tot, sense pensar, us posareu més drets a la cadira i deixareu perdre la vista a l'extrem més elevat i

llunyà que tindreu davant vostre. Efectes secundaris de la música? Sí, efectivament; però no patiu. No tenen contraindicacions. El motiu? En el fons, tant li fa. Haendel va néixer a Alemanya el mateix anys que Bach. De jove creia que els italians no sabien fer música i així ho va manifestar en certa ocasió a Hamburg on va coincidir amb el príncep Ferdinando da Medici. El noble florentí li va oferir d'amfitrionar-li una anada a Itàlia perquè entengués quina era la veritable essència musical d'aquell país. Haendel no va acceptar la invitació del Medici, però sí que va decidir d'anar a Itàlia més endavant i així ho va fer entre 1706 i 1710. Ja de retorn, primer a Hannover i després a Londres, Haendel esdevindria un dels més grans ambaixadors de la música italiana, particularment a Anglaterra, país del qual assoliria la nacionalitat i on va morir el 1759, (va ser enterrat a Westminster, al costat de grans figures britàniques). Els dos reculls de *Concerti Grossi*, sis a l'opus III (1734) i dotze a l'opus VI (1740), ja són una mostra de la influència italiana. El jove Haendel no només va conèixer el veterà Corelli a Roma, sinó que fins i tot van fer música junts. Haendel va aprendre a fer *Concerti grossi* a partir de Corelli i va recuperar aquesta forma musical en els anys de maduresa, particularment per als entreactes londinencs de les seves òperes i oratoris. El cinquè concert de l'opus VI, estrenat el 10 d'octubre de 1739, originalment està escrit per a corda, però Haendel hi va afe-

gir dos oboès quan el va utilitzar en la seva *Oda de Santa Cecília*.

Però on percebrem el més genuí d'aquesta sàvia combinació de melodisme italià passat pel seu sedàs creatiu, és a les òperes que esdevenen veritables capses de bombons en què mai no sabem si ens agraden més els embolicats amb lleuger gust de licor, els de xocolata negra, els de moca o bé de praliné. Les àries del concert constitueixen un recorregut que va des de la juvenil *Agrippina* (Venècia 1709), passant per alguns dels grans i populars moments de la cèlebre *Giulio cesare* (Londres 1724), també de la dramàtica *Alcina* (Londres 1728-35), darrer gran èxit operístic de Haendel, i finalment acabant amb una ària extreta de l'última òpera que va estrenar: la simpàtica *Deidamia* (Londres 1741), que no va aconseguir de convèncer el públic londinenc. En aquell moment Haendel renaixia com a compositor d'oratoris. Com a dada curiosa cal recordar que l'abril de 1742 s'estrenava a Dublín *El Messies*. En definitiva, una galeria de retrats afectius vocals que culminarà cadascuna de les parts d'aquest concert antològic i ben enjardinat.

Joan Vives

PROGRAMMA

1a Part

SAMUEL SCHEIDT:
(1587-1654)

H.I.F. VON BIBER:
(1644-1704)

ANTONIO VIVALDI:
(1678-1741)

GEORG F. HÄNDEL
(1685-1741)

BATTALIA À 5

BATTALIA A 10

Das liederliche Schwärmen der Musquettirer, Mars, Die Schlacht und Lamento der Verwundten, mit Arien imitirt und Baccho dedicirt, Ao 1673

- Allegro
- Allegro
- Presto
- der Mars
- Presto
- Aria
- die Schlacht
- Lamento

CONCERT EN DO MAJOR RV 444 PER A FLAUTINO, CORDES I BAIX CONTINU

- Allegro non molto
- Largo
- Allegro molto

V'ADORO PUPILLE
(DE GIULIO CESARE)

BEL PIACERE
(D' AGRIPPINA)

PIANGERÒ LA SORTE MIA
(DE GIULIO CESARE)

2a Part

PIETRO LOCATELLI
(1695-1764)

GEORG F. HÄNDEL

GEORG F. HÄNDEL

CONCERT EN MI BEMOLL MAJOR OP. VII NO. 6 "IL PIANTO DI ARIANNA"

- Andante
- Allegro
- Andante
- Allegro
- Largo
- Largo andante
- Grave
- Allegro
- Largo

CONCERTO GROSSO EN RE MAJOR OP. VI NO. 5

- Larghetto
- Allegro
- Presto
- Largo
- Allegro

AH! RUGGIERO CRUDEL - OMBRE PALLIDE (D'ALCINA)

M'HAI RESA INFELICE
(DE DEIDAMIA)

IL GIARDINO ARMONICO

Il Giardino Armonico, creat a Milà l'any 1985, aplega a destacats músics graduats a les millors acadèmies de música d'Europa especialitzades en la interpretació amb instruments originals. Molts dels seus membres són sol·licitats com a prestigiosos solistes en concerts dirigits per N. Harnoncourt, G. Leonhart, T. Pinnock, C. Coin i J. Savall. El principal repertori està concentrat en els segles XVII i XVIII. En funció del programa hi poden intervenir de 3 a 30 músics.

IGA és regularment invitat a molts festivals d'Europa, Estats Units, Canadà i Japó i actuen a les més importants sales de concerts d'arreu del món com, per exemple, la Concertgebouw d'Amsterdam, Wigmore Hall de Londres, Musikverein i Konzerthaus de Viena, Theatre des Champs-Élysées i Theatre du Châtelet de París, Tonhalle de Zuric, Victoria Hall de Ginebra, Alte Oper de Frankfurt, Staatsoper unter den Linden de Berlín, Glinka Hall de Sant Petersburg, Konserthus d'Oslo, Palais des Beaux-Arts de Brussel·les, Auditorio Nacional de Madrid, Oji Hall de Tokio, Llibreria del Congrés de Washington i Lincoln Center de Nova York.

IGA té un contracte en exclusiva per la discogràfica TELDEC Classics. Els nombrosos enregistraments d'obres de Vivaldi i altres compositors del XVIII han estat entusiàsticament aplaudits pel públic i crítica i han rebut nombrosos premis com l'Award Fondazione Cini de Venècia, Caecilia Award de Bèlgica, Diapason d'Or, Choc de la Musique i Gran Prix des Discophiles. Publicat amb el nom de *Il Proteo*, els discs del doble i triple concerts per a violoncel i orquestra de Vivaldi, amb Christophe Coin com a solista, va rebre el Gramophone Award, l'octubre del 1996 i el Diapason d'Or. Els Concerts de Brandeburg varen ser guardonats amb Echo-Preis de 1998 i el CD dedicat a M. Locke i H. I. F. Biber amb el Diapason d'Or 1999.

L'any 1999 varen sortir dos discs compact. Un amb amb àries de Händel cantades per Eva Mei i un altre de Vivaldi amb Cecilia Bartoli. L'agost del 2000 es va editar *Viaggio Musicale* amb música italiana del segle XVII.

Il Giardino Armonico actua regularment

acompanyat de prestigiosos solistes com Cecilia Bartoli, Katia & Marielle Labèque, Eva Mei, Anna Caterina Antonacci, Sumi Jo, Sara Mingardo i Lynne Dawson tan en concerts com en produccions operístiques com Orfeo de Monteverdi, Agrippina de Händel o La Serva Padrona de Pergolesi.

El mes de març del 2003, a Viena, IGA va interpretar l'oratori de J. A Hasse *Il Pellegrini al Sepulcro di Nostro Signore* al Konzerthaus i va participar en el concert de la nit de Pasqua a la catedral de Sant Stefano. El mes d'abril del mateix any va estar present a la inauguració del nou auditori de santa Cecilia de Roma.

La gira d'IGA per Nova Zelanda i Austràlia ha estat un gran esdeveniment on han actuat, entre altres, a la Sidney Opera House. El mes de juliol varen ser invitats al Festival Styriarte de Graz per a interpretar *La Resurrezione* de Händel. El seu director és Giovanni Antonini.

Nuria Rial, *soprano*

Giovanni Antonini, *director*

Il Giardino Armonico:

- Giovanni Antonini: *Director, flauta*
- Enrico Onofri, Stefano Barneschi, Luca Giardini, Liana Mosca: *Violins I*
- Marco Bianchi, Alberto Stevanin, Maria Cristina Vasi: *Violins II*
- Gianni Maraldi, Elena Confortini: *Violas*
- Marco Testori, Elena Russo: *Violoncelles*
- Vanni Moretto: *Contrabaix*
- Alberto Guerra: *Fagot*
- Riccardo Doni: *Clavicèmbal*

GIOVANNI ANTONINI, director

Giovanni Antonini va néixer a Milà on va estudiar a la Civica Scuola di Musica i també al centre de Música Antiga de Ginebra.

És un dels membres fundadors d'Il Giardino Armonico amb el qual hi porta treballant des de 1989. Amb ell, com a flautista i director, han aconseguit un reconegut prestigi internacional actuant als millors festivals i sales de concerts principalment d'Europa, Estats

Units, Canadà, Japó i Malàsia.

Giovanni Antonini és un dels directors de la Settimane Bach de Milà. Al Festival de Salzburg va dirigir, per primera vegada a l'època moderna, l'oratori *Il martirio di San Lorenzo* i el maig de 1999 va dirigir la camerata Acadèmica de Salzburg.

El mes de gener del 2004 ha estat molt important per la carrera d'aquest artista perquè ha estat invitat a dirigir tres concerts de la Filharmònica de Berlín a la Grosser Saal, l'auditori d'aquesta orquestra amb obres de Vivaldi, Carl Philipp Emanuel Bach, Boccherini i Haydn.

NÚRIA RIAL

soprano

La soprano Núria Rial va seguir la formació musical a Catalunya on va rebre el Premi d'Honor de cant i més tard va continuar els estudis a Basilea amb el professor Kurt Widmer obtenint el Solistendiplom-gesang a la Musikhochschule der Stadt Basel.

El setembre del 2003 va guanyar el premi *Preis der Helvetia Patria Jeunesse Stiftung* atorgat per la Fundació Europea de la Cultura. Durant aquest període de temps va completar els seus coneixements musicals amb els consells d'importants músics com Gérard Wyss, Leonard Stein, Cristoph Coin, Sergio Azzolini, Friedrich Gürter i Oscar Gighlia.

Ha treballat amb orquestres i grups com Il Giardino Armonico, Concerto Köln, Sinfonieorchester Basel, Zürcher Kammerorchester, Basler Kammerorchester, La Cetra, Barockorchester Basel, El Concierto Español, Orquesta Barroca de Sevilla, Orquesta Filarmónica de Galicia, Orchester der Schola Cantorum Basiliensis, Orchestra Sinfonica di Milano Giuseppe Verdi, Ricercar Consort i Les Musiciens du Louvre.

Ha estat invitada a diferents festivals d'Europa i Amèrica Llatina treballant al costat de directors i instrumentistes com René Jacobs, Attiglio Cremonesi, Giovanni Antonini, Howard Griffiths, Salvador Mas, Antoni Ros-Marbà, José Miguel Moreno, Emilio Moreno, Carlo Chiarappa, Jan Schultsz, Pierre Cao i altres. Cal fer menció especial als dos CD que ha enregistrat pel segell Glossa. El primer amb el grup Orphénica Lyra dirigit pel guitarrista José Miguel Moreno i, el segon, *Claros y frescos ríos*, amb el mateix músic, amb excel·lents crítiques de les revistes Gramophon, Alte Musik, Klassik Heute i Goldberg (cinc estrelles).

També ha fet enregistraments per RNE, Catalunya Música, Bayerische Rundfunk, Schweizer Radio DRS2 i ORF1.

Spole. Elmer

Festival Glyndebourne

La Résistance

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

Opera House

DISCOGRAFIA IL GIARDINO ARMONICO (selecció)

ANTONIO VIVALDI: *Concerti da camera.* NUOVA ERA 6731

Sonate italiane per flauto. NUOVA ERA 6789
Christmas Concertos. TELDEC 2292-46013-2

ANTONIO VIVALDI: *Concerti da camera* (Integral). TELDEC 9031-77040-2

ANTONIO VIVALDI: *Concerti per liuto e mandolino.* TELDEC 4509-91182-2

ANTONIO VIVALDI: *Famosi concerti da camera.* TELDEC 4509-91852-2

Musica da camera a Napoli. TELDEC 4509-93157-2

ANTONIO VIVALDI: *Le Quattro Stagioni.* TELDEC 4509-96158-2-4

HO ORGANITZA

Juventuts
Musicals de
Torroella
de Montgrí

SECRETARIA:

Apartat de Correus núm. 70
E-17257 Torroella de Montgrí
Tel. 00 34 972 76 10 98
Tel. 00 34 972 76 06 05
Fax. 00 34 972 76 06 48
e-mail: info@joventutsmusicals.com
www.festivaldetorroella.org

HI COL-LABOREN

EL PAIS

CATALUNYA
MÚSICA

FUNDACIÓ
VILA CASAS

Germans Radresa
SA

PARRÒQUIA DE SANT GENÍS

HO PATROCINEN

gasNatural

Font
Vella

CATALUNYA TURISME

DISBESA
DARNÉS

San Miguel

Generalitat
de Catalunya

Diputació
de Girona

AJUNTAMENT DE TORROELLA DE MONTGRÍ

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

AMB LA COL-LABORACIÓ
I EL PATROCINI DE

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

